

Salas Scriptura

Jaargang 2004 - n°11

Een uitgave van de VZW Bijbelgetrouwe Christenen

Er is niets nieuws onder de zon

Geschiedenis mag dan wel voor velen een saai vak op school zijn geweest, toch is het vooral de geschiedenis die ons leert hoe de toekomst er uit zal zien. Omdat geschiedenis het verleden langsheen het heden met de toekomst verbindt zou het dan toch alles behalve saai moeten zijn. Waarom is het dan geen echt succesvak op school, of waarom staan we zo weinig stil bij het min of meer recente verleden wanneer we naar onze hedendaagse maatschappij kijken.

Het antwoord daarop is simpel: geschiedenis ontmaskert. Wanneer het verleden zonder vooroordeel wordt bekeken, dan blijken heel wat heilige huisjes geen stand te houden. De “tand des tijds” tast ze aan. Zo worden heroïsche oorlogen bloedige slachtpartijen. Grote helden blijken opportunisten te zijn en trotse nationale verwezenlijkingen worden plots achterbakse misleidingen uit winstbejag. In feite kun je maar één iets zeggen: alles is ijdelheid.

Toen het einde van Koning Salomo naderde, de machtigste koning die Israël ooit heeft gekend, dacht hij na over wat hij uiteindelijk in zijn leven gepresteerd had en wat blijkt, het stelde eigenlijk maar weinig voor. Hij had goud in overvloed, meer dan 1000 vrouwen, de prachtigste paarden, paleizen met grandioze tuinen in overvloed, een machtig leger, en toch was dat slechts zand in de wind. Voor hij het goed besepte werd het allemaal weggeblazen in de vergetelheid. Luister hoe de woorden van

koning Salomo weerklinken vanuit een ver verleden. Zijn woorden, neergeschreven in het boek Prediker.

Dit zijn de woorden van Prediker, de zoon van David, koning te Jeruzalem. IJdelheid der ijdelheden, zegt Prediker, ijdelheid der ijdelheden! Alles is ijdelheid! Welk voordeel heeft de mens van al zijn zwoegen, waarmee hij zich aftobt onder de zon? Het ene geslacht gaat en het andere geslacht komt, maar de aarde blijft altijd bestaan. De zon komt op en de zon gaat onder en hijgend ijlt zij naar de plaats waar zij terug opkomt. De wind gaat naar het zuiden en draait naar het noorden, altijd draaiend gaat hij voort en op zijn kringloop keert de wind weer terug. Alle beken stromen naar de zee, nochtans wordt de zee niet vol; naar de plaats waarheen de beken stromen, daarheen stromen zij altijd weer. Alle dingen zijn onuitsprekelijk vermoeiend; het oog wordt niet verzadigd van zien, en het oor wordt niet vervuld van horen. Wat geweest is, dat zal er zijn, en wat gedaan is, dat zal gedaan worden; er is niets nieuws onder de ZON (Prediker1:1-9)

De confrontatie met de banaan

Het kromme kan niet recht zijn... (Prediker 1:15)

De mensen die weinig van geschiedenis willen weten, zijn meestal zij die een zekere verantwoordelijkheid bekleden. Van een bestuur, wat de politiek zou moeten zijn, wordt er verwacht dat zij een stad, provincie of land met

verantwoordelijkheid beheren. Het is dan ook in de politiek dat de geschiedenis gevaarlijk confronterend kan werken. Er worden soms drijfveren blootgelegd en die zijn dikwijls banaan, m.a.w. meer krom dan recht. Zo schrijft Prediker ook over de politiek...

Indien gij onderdrukking van de arme en schending van recht en gerechtigheid opmerkt in het gewest, verbaas u daarover niet, want de ene hooggeplaatste loert op de ander en weer hogeren loeren op hen. (Pred. 5:8)

Een beter definitie van politiek bedenken dan wat de bijbel leert, zal moeilijk worden. Er is inderdaad niets nieuws onder de zon, zelfs in wat voor een democratie moet doorgaan. Ook vandaag worden wij opnieuw geconfronteerd met een aantal politieke eigenaardigheden. Het is zeker niet de bedoeling om met Sola Scriptura aan politiek te doen, nochtans leert de geschiedenis ons wijze lessen. Laten we samen eens een stukje Vaderlandse geschiedenis bekijken en vaststellen hoe een vervlogen onderwerp langzaam maar zeker weer actueel wordt.

Johan

De Socialisten

Laten we teruggaan tot het begin van het socialisme bij de aanvang van de negentiende eeuw. Voor het eerst in 1845 spreekt Friedrich Engels in zijn boek *“Die Lage der arbeitenden Klasse in England”* over de industriële revolutie. Op het einde van de 18de eeuw was de industriële revolutie begonnen en heel wat mensen werden schaamteloos uitgebuit om de groeiende economie te voorzien van een levensbelangrijke grondstof: de arbeid.

De grote groep van arbeiders begon zich te organiseren om de wantoestanden niet alleen aan te klagen maar vooral ook om een beter leven te hebben. Het leven moest meer zijn dan werken in onmenselijke omstandigheden om daarna veel te jong te sterven. Het leven leek meer op een dierenleven dan op het leven van een mens.

Alhoewel het socialisme reeds begon vanaf de Franse revolutie was de industriële revolutie

de motor die nodig was om betere structuren op te bouwen zoals vakbonden en coöperatieven. Langzaam maar zeker groeiden deze structuren uit tot politieke partijen. De stichting in Antwerpen van de Belgische werklieden partij of BWP, met haar Waalse zusterpartij, de “Parti ouvrier belge” (POB) was een feit in 1885. De PWB-POB was voorafgegaan door de opkomst en het zich onderling verbinden van plaatselijke socialistische verenigingen, vooral na de opheffing van het coalitieverbod in 1866. Zo smolten de Vlaamsche Socialistische Partij opgericht in 1877; de Parti socialiste brabançon, van 1878 en de Belgische Socialistische Partij, van 1879 samen in de BWP. De BWP-POB was de eerste socialistische partij in België die nationaal georganiseerd was.

In België kwam de toenmalige “Christelijke” katholieke kerk niet op voor de noden en rechten van de mensen wat het politieke proces voor de vorming van de socialistische partijen nog versnelde. Toen de Katholieke kerk haar fout begon in te zien was het “kwaad” reeds geschiedt. De encycliek “Rerum Novarum” door paus Leo XIII op 15 mei 1891 uitgevaardigd, kwam te laat. Veel mensen hadden hun vertrouwen reeds verloren in de kerk.

De Zondagsrust

Alhoewel bovenstaande inleiding veel te kort is, om te komen tot op vandaag, is er toch één punt dat we naar voor willen brengen. Eén van de belangrijke strijdpunten van de socialisten was de zondag te vrijwaren als rustdag. Je zou verwachten dat dit punt op de Katholieke agenda zou staan, maar dit was niet zo. De zondagsrust in België werd wettelijk pas een feit in 1905 en dat onder grote druk van de socialisten.

Blijkbaar herhaald de geschiedenis zich, alleen is de inzet of inkleuring vandaag anders maar in essentie blijkt het opnieuw om hetzelfde te gaan. Toen was de strijd om de zondagsrust er vooral op gericht om mensen een noodzakelijke rust te geven, zodat het hoge tempo en de zware arbeidslast onderbroken

konden worden. Ik herinner mij nog een gesprek met de grootvader van mijn vrouw die weinig goede woorden over had voor de hedendaagse “salon” socialisten.

Met een bewogen stem en ogen vol tranen vertelde hij me van de staking in Oostende voor brood en zondagsrust en hoe twee van zijn vrienden naast hem werden doodgeschoten door de rijkswacht. Het heeft hen toen tranen, bloed en levens gekost om ons te voorzien van de rechten die wij nu zo vanzelfsprekend vinden. Ook toen bleef de katholieke partij, op een aantal individuele uitzonderingen na, afzijdig.

De socialistische partij en de zondagsrust

Opnieuw komt de zondagsrust op de politieke agenda in België. En opnieuw is het vooral de socialistische partij die een duidelijk standpunt in neemt. De “Christelijke” partij, de CD&V neemt een nogal onduidelijk standpunt in. Ook voor de CD&V herhaalt de geschiedenis zich.

Omwille van het politieke succes van de liberalen en de socialisten tussen 1830 en 1847, beslisten een aantal lokale groeperingen om te proberen een tegenwicht te vormen, door samen te gaan in een werkbare federatie. Het is echter pas vanaf 1884, onder het voorzitterschap van Charles Woeste, dat de Federatie der Katholieke Verenigingen en Kringen (Fédération des Associations et Cercles catholiques) aan gezag won, en die federatie kreeg dan ook de leiding van de katholieke ‘partij’. Dit samengaan kwam er vooral door de druk van hun socialistische tegenstanders.

Na heel wat strubbelingen met ups en downs werd in 1969 de Christelijke Volkspartij of CVP opgericht. Deze noemde zich nog steeds christelijk alhoewel ze als partij duidelijk gesteld had dat ze niet confessioneel was. Met andere woorden de partij was niet godsdienst belijdend. Opnieuw onder politieke interne druk, na een electorale nederlaag, die voornamelijk aan de winst van de socialisten is toe te schrijven, werd een face lift uitgevoerd

en ontstond vanuit de CVP de CD&V: Christelijk Democratisch en Vlaams. De facelift had echter geen verdieping tot gevolg en nog steeds leidt de partij aan een identiteitscrisis, waarbij het zeer moeilijk uit te maken is waarom de CD&V nu “Christelijk” is.

Uiteindelijk ontstaat er een vanuit historisch standpunt gezien een zeer rare combinatie, namelijk een socialistische partij die zich achter de zondagsrust schaaft in België en een Christelijke partij die afzijdig en afwachtend blijft.

De tegenstelling

Waarom wil de socialistische partij de zondagsrust verdedigen? Er zullen wel tal van electorale en politieke redenen zijn, maar één zaak is zeker: de zondagsrust kent zijn ontstaan niet in het socialisme. De zondagsrust is ontstaan in het katholieke geloof en werd op zijn beurt gefundeerd op het gezag van de paus. Noch de bijbel noch de eerste christenen lieten enige ruimte om binnen het Christendom aan te nemen, dat de zondag de dag van Jezus Christus zou zijn. Zij vierden de sabbat als de enige dag die door God apart werd geplaatst.

Wat een ironie van de geschiedenis. Eigenlijk verdedigen de socialisten dus een katholieke religieuze traditie. Men vergat blijkbaar dat voor veel socialisten in het Vlaamse landsgedeelte, het geloof, een belangrijke rol bleef spelen. De zondagsrust was voor vele socialisten een heilige dag. Die traditie van de zondagsrust zat en zit blijkbaar in de genen verankerd en een dergelijke traditie is moeilijk te stoppen.

De natuurlijke Cyclussen

Een rustdag iedere zevende dag is eigenlijk een zeer eigenaardige zaak. De maand is verbonden met de beweging van de maan, het jaar steunt op de beweging van de zon aan de hemel. Maar een week op basis van zeven dagen, is op geen enkele manier aan de natuur te koppelen. Daar heeft God blijkbaar voor gezorgd. Iedere zevende dag is een herdenking van het feit dat God geschapen heeft, zoals het

boek Genesis dit vertelt.

Toen God op de zevende dag het werk voltooid had, dat Hij gemaakt had, rustte Hij op de zevende dag van al het werk, dat Hij gemaakt had. En God zegende de zevende dag en heiligde die, omdat Hij daarop gerust heeft van al het werk, dat God scheppende tot stand had gebracht. (Genesis 2:2)

Deze zevende dag kreeg een naam: de Sabbat. Deze dag werd vastgelegd in het vierde gebod dat God ons gaf, toen Hij de 10 geboden op de berg Sinai met zijn eigen vinger in steen schreef.

Gedenk de sabbatdag, dat gij die heiligt; zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen; maar de zevende dag is de sabbat van de Here, uw God; dan zult gij geen werk doen, gij noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienstknecht, noch uw dienstmaagd, noch uw vee, noch de vreemdeling die in uw steden woont. Want in zes dagen heeft de Here de hemel en de aarde gemaakt, de zee en al wat daarin is, en Hij rustte op de zevende dag; daarom zegende de Here de sabbatdag en heiligde die. (Exodus 20: 8-11)

En Hij gaf aan Mozes, toen Hij geïndigd had met hem te spreken op de berg Sinai, de twee tafelen der getuigenis, tafelen van steen, beschreven door de vinger Gods. (Exodus 31:18)

Ook Jezus onderhield dit gebod getrouw. Meer nog, Jezus Christus rustte op de zevende dag toen Hij het verlossingsplan volbracht had. De sabbat start bij zonsondergang op vrijdag avond en stopt bij zonsondergang zaterdagavond. Zo is de zondag dan de eerste dag van de week. Toen Jezus stierf op Golgotha wanner hij voor gans het universum uitriep: "het is volbracht" (Johannes 19:30) dan pas was de verlossing van de mens een feit.

Door het verlossingsplan kan God ons een nieuw hart scheppen. Het bloed van Christus wist onze zonden uit. En deze machtige scheppingsdaad doorheen het Goddelijke verlossingsplan werd afgesloten met een Sabbat. Jezus rustte op de zevende dag, de Sabbat, in het graf, naar het 4de gebod uit de 10 geboden. Op zondag stond Jezus dan op. Maar de dag zelf werd als onbelangrijk beschouwd. *Laat na de sabbat, tegen het aanbreken van de*

eerste dag der week, ging Maria van Magdala en de andere Maria het graf bezien. (Mattheüs 28:1)

Zowel Jezus als de Vader vonden het niet nodig deze dag af te zonderen om te heiligen. Hadden ze dat wel gevonden, dan zou de eerste dag van de week een naam gekregen hebben in de bijbel. Alles wat God zich heiligt krijgt ook een naam van God. Zo heb je een eerste tot en met een zesde dag in de week, maar enkel de zevende dag kreeg een naam: Sabbat.

Zo voltooide God, duizenden jaren geleden, de schepping door sabbat te houden, Jezus voltooide zijn verlossingsplan door Sabbat te houden en wanneer Jezus Christus opnieuw naar deze aarde komt om zij die Hem trouw zijn mee te nemen naar Zijn Vader, zal dit afgesloten worden met Sabbat te houden. De Sabbat is week na week, een gedenksteen vanuit het verleden, over het heden die wijst naar een nieuwe schepping in de toekomst.

En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; want de eerste hemel, en de eerste aarde was voorbijgegaan, en de zee was niet meer. (Openbaring 21:1)

Want zoals de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, die Ik maken zal, voor mijn aangezicht zullen blijven bestaan, luidt het woord des Heren, zo zal uw nageslacht en uw naam blijven bestaan. En het zal geschieden van nieuwe maan tot nieuwe maan en van sabbat tot sabbat, dat al wat leeft zal komen om zich voor mijn aangezicht neer te buigen, zegt de Here. (Jesaja 66: 22-23)

En Hij zeide tot mij: Deze woorden zijn getrouw en waarachtig; en de Here, de God van de geesten der profeten, heeft Zijn engel gezonden, om zijn knechten te tonen, hetgeen weldra geschieden moet. (...) Hij, die deze dingen getuigt, zegt: Ja, Ik kom spoedig. Amen, kom, Here Jezus! De genade van de Here Jezus zij met allen. (Openbaring 21: 6, 20-21)

In het volgende nummer gaan we dieper in op Gods 10 geboden en hoe de geschiedenis en menselijke traditie Gods woord buiten spel hebben gezet. In dit nummer vindt u ook een bon voor een boek aangaande de geschiedenis van de sabbat: een aanrader.

Tot de volgende Sola....

Van Sjabbat naar Zondag. De overgang van Sabbat naar zondag stoelt uitsluitend op een menselijke motivatie. De bijbel geeft geen enkele grond waaruit zou moeten blijken dat de Sabbat van de zevende dag, de zaterdag, verzet is geweest naar de eerste dag van de week, de zondag. Reeds in de tijd van de profeet Daniël werd dit voorspeld: *“Hij zal woorden spreken tegen de Allerhoogste, en de heiligen des Allerhoogsten te gronde richten; hij zal er op uit zijn tijden en wet te veranderen,...”* (Daniel 7:25).

De “tijden” zijn de oude feesten die door God werden ingesteld zoals het Pascha, het Yom Kippoer feest, het Loofhutten feest, als beeld van het verlossingsplan. Het 4de gebod in de wet werd veranderd door de kerk van Rome. Wat er nu precies veranderd is, dat leest u in de volgende Sola Scriptura. Hoe de verandering verlopen is, dat kan u lezen u in het boek: “Van Sjabbat naar Zondag”

Dit boek beschrijft wanneer, waar en waarom de Zondag opkwam als dag van eredienst in plaats van de Sjabbat. Samuele Bacchiocchi studeerde vijf jaar aan de faculteit Kerkgeschiedenis van de Pontificia Universitas Gregoriana in Rome, waar hij toegang had tot de oudst beschikbare documenten aangaande deze materie. Dit boek is een verkorte uitgave van de dissertatie van de schrijver over dit historische onderzoek. Hierin komt naar voren dat de verandering van Sjabbat naar Zondag in de eerste eeuw na de dood en opstanding van Christus plaatsvond in de Kerk te Rome. Het was een gevolg van een samenspel van joodse, heidense en christelijke factoren. In Rome vooral was er sprake van diepgaande anti-judaïstische gevoelens. Ook de onderdrukkende Romeinse maatregelen tegen de Joden, de zoonanbidning en zekere theologische motieven maakten deel uit van het samenspel der factoren. Met de omzetting van Sjabbat naar de zondag vond er ook een verandering plaats in de ware betekenis, het gezag en de beleving van deze dag van rust en aanbidding. Dit boek is een standaardwerk over de vroege geschiedenis van de zondag.

Samuele Bacchiocchi is de eerste niet-katholiek die is gepromoveerd aan de Pontifical Gregorian University in Rome in het vak Kerkgeschiedenis. Hij ontving een eervolle onderscheiding van Paus Paulus VI voor het verwerven van de academische vermelding 'summa cum laude'. Daarnaast behaalde hij universitaire graden in de USA en Engeland. Hij diende als zendeling in Ethiopië waar hij samen met zijn vrouw 5 jaar woonde. Tot het jaar 2000 was hij professor in de theologie en kerkgeschiedenis in Michigan. Zijn boeken worden gunstig beoordeeld door veel geleerden van uiteenlopende stromingen. Hij schrijft en reist veel en is een graag geziene spreker. Samuele Bacchiocchi is gehuwd met Anna Gandin en zij hebben drie kinderen.

Gelieve het boek “Van Sjabbat naar zondag” toe te zenden voor de prijs van 5.00 € (3.50 € + 1.50 €port) aan:

Naam: _____

Adres: _____

Postnummer: _____

Gemeente: _____

Handtekening:

Een berichtje via E-mail, met de vermelding: BOEK: “Van Sjabbat naar Zondag” kan ook.

Email 1 : vzwbgc@yahoo.co.uk

E-mail 2 : vzw_bgc@yahoo.com

Verantwoordelijk uitgever: Johan Vanbrabant, met dank aan Hilde Pluinage en Hugette Couppé voor de recepten, en Katrien Logghe voor de foto van de taart.

Hebt u vragen, opmerkingen of wil u een reactie kwijt over het onderwerp, aarzel niet ons dit op te sturen.

Solas *Scriptura* Recepten

Een uitgave van de VZW Bijbelgetrouwe Christenen

Diegene die opnieuw 2 lekkere recepten wil proberen, die kan het proberen met onderstaande recepten. Niets is meer spiritueel verrijkend

dan tijdens de week een speciaal sabbatsrecept klaar te maken om het dan op sabbat in het gezin, of met diegene die u nauw aan het hart liggen, te delen en samen te nuttigen onder dankzegging tot God. Het geeft een wondervolle vrede te beseffen, die dag te heiligen die God apart stelde bij de schepping, die dag te rusten waarbij Jezus rustte in het graf en te beseffen dat die sabbat komt die we samen met God de vader, Zijn zoon Jezus Christus, alle engelen machten en krachten, eens in het nieuw Jeruzalem zullen vieren.

Smakelijk en een gezegende Sabbat!

Gekruide tofu-schotel

Ingrediënten: een 5-tal grote preistengels – 3 grote wortelen – 100 g tofu – olie – ½ thl zout – snuifje peper – 1 tl organokruiden – ½ tl spaghettikruiden – ½ tl paprika

Bereiding:

Deze schotel is eenvoudig te bereiden in de wok maar kan evengoed in een gewone pan. Zorg er wel voor om regelmatig te roeren (vooral in een gewone pan) zodat het geheel niet aanbrandt. Snijdt de tofu in blokjes van 1 cm³. Bak die vervolgens in wat olie zodat het wat knapperig wordt en haal ze uit de pan. Maak vervolgens de prei schoon en snijdt die in ringen. Stoof die vervolgens in olie tot het gaar is. Rasp de wortels en voeg deze bij de prei, laat nog enkele minuten verder sudderen en voeg daarna de tofu bij het mengsel. Voeg tenslotte de kruiden en de peper, de paprika en het zout bij het geheel en laat dit (onder goed roeren) nog wat verder intrekken in het mengsel. Indien nodig nog 2 eetlepels water toevoegen zodat het geheel niet te droog wordt.

Dit past goed bij een rijstschotel en een variatie erop is van de tofu – schotel een saus maken door er ½ l gezeefd tomatensap bij te voegen.

Broodkruim – cocostaart

Dit is een eenvoudig te bereiden taart waarbij je broodkruim kan weg te werken en overheerlijk smaakt.

Ingrediënten: 2 tassen gemalen broodkruim – 200 g gemalen kokosnoot – melk – 4 eieren – 1 tas suiker – 2 eetl vanillepoeder

Bereiding:

Zorg ervoor dat het broodkruim fijn vermalen is en meng het vervolgens met de cocoschilfers. Voeg vervolgens de suiker erbij en de vanille poeder. Daarna de eieren eronder mengen en melk toevoegen tot een brijachtig mengsel verkregen wordt. (Indien het te vloeibaar is voeg er wat broodkruim bij en indien te hard voeg er melk bij.) Plaats het vervolgens in een beboterde taartvorm en breng het in de oven op 180 °C voor een 45-tal minuten.

Laat ze afkoelen. Een verrijking van deze taart is er verse fruitstukjes aan toe te voegen zoals appel, ananas of perzik.

